

[Jes Lunde]

Mimi Jakobsen lagde for dagen heroppe, men det kan jo ikke være rigtigt. Når et så bredt markeret flertal her i Folketinget som S, SF, CD og nu også De Radikale og Kristeligt Folkeparti ikke ønsker disse sociale nedskæringer, kan der ikke være nogen grund til at give den regering noget som helst på det område. Vi har en mindretalsregering, som selv har valgt at blive siddende. Den kan bare gå, vi har ikke bedt den om at blive siddende. Når et så bredt flertal ikke ønsker de sociale nedskæringer, kan jeg ikke se nogen grund til, at vi skal give regeringen en sådan luns for den gode stemnings skyld. Det sker trods alt på bekostning af vore medmennesker.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ligesom hr. Jes Lunde kan jeg også godt lide at begrave fingrene i noget sort, men jeg vil helst selv bestemme, hvilken urtepotte jeg skal stikke hånden ned i, det er også vigtigt i denne sammenhæng.

Og vi har jo nogle forskellige opfattelser af, hvad der er gode urtepotter og dårlige urtepotter. Når det eksempelvis gælder støtte til bolig-ejerne, er der jo stor politisk forskel mellem SF og CD. CD vil støtte så meget som overhovedet muligt. SF mener, det er usagligt f.eks. at afskaffe lejeværdien. Når det gælder støtte til forsvaret, er den politiske forskel mellem CD og SF, om man skal give flere penge til forsvaret eller ej. Disse politiske forskelle er jo ganske reelle og er fair nok, og det er jo derfor, at der i forhandlingerne har været forskelle mellem SF og CD.

Men, men, men, men! Dette her drejer sig jo om, at der er et område – et ganske alvorligt område – hvor der er et klart flertal, har det vist sig, imod nedskæring. Det er ikke blot et spørgsmål om, at det er nogle bedrestillede, som fru Mimi Jakobsen sagde, det er også et spørgsmål om, at ganske almindelige LO-arbejdere, der er langtidsarbejdsløse, får en dårligere levestandard. Der er også tale om, at man griber ind i eksisterende overenskomster. Der er også tale om, at man underminerer den jobtilbudsordning, som har til formål, at folk skal lære at være på arbejdsmarkedet, de skal være vant til at være på arbejdsmarkedet. Det er da indlysende, at hvis man kommer ud på så dårlige vilkår, som tilfældet er her, forsvinder

hensigten med jobtilbudsordningen, så der er tale om nogle meget principielle ting.

Men det centrale er, at der jo ikke er flertal for det. Derfor håber jeg virkelig meget alvorligt, at det flertal vil manifestere sig i løbet af 1992 eller i 1993.

Formanden:

Nu rydder jeg op i rækken af korte bemærkninger – mange af dem, der har haft korte bemærkninger, får jo ordet senere under debatten – så debatten kan fortsætte.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, vi har en meget spændende debat om, hvad reelle besparelser er, og hvordan man håndterer det. Jeg har gentagne gange sagt – ikke bare i dag, men også i mange andre sammenhænge – at vi er imod bevidstløse sociale nedskæringer, for dem er der ikke perspektiv i. Der er brug for nogle systemændringer, og jeg vil da gerne sige, at der i den aftale, der er indgået, er et par eksempler på sådanne systemændringer.

Vi kan f.eks. nævne boligområdet, hvor der nu sker en stramning af arealnormen. Det har vi sagt ja til tidligere, og da blev det hængt ud som utrolig asocialt osv., men nu er der et bredt flertal, som er parat til en justering, fordi det faktisk er rimeligt. Fællesantenneanlæg er et andet eksempel, som har været oppe tidligere, hvor det ikke lykkedes at komme igennem – jeg skal ikke rippe op i de særlige omstændigheder – men hvor der er et meget bredt flertal nu. Det mener vi ikke er bevidstløse nedskæringer, vi mener, det er systemændringer, som er positive og rigtige, og derfor tager vi ansvaret for det.

Når SF nu taler om bevidstløse nedskæringer, må vi lige være klar over, hvad vi lægger i ordene. Rigtige systemændringer er vi parat til, og vi er glade for, at her er to eksempler, som er rimelige og rigtige. Derfor tager vi ansvaret for dem. Det er da ikke, fordi vi vil ramme nogen bestemte personer, men der er nogle systemer, som vi ud fra en helhedsvurdering bliver nødt til at kigge på. En af de store opgaver i fremtiden er en dagpengereform. Det mener vi er en vigtig systemændring, som vi vil arbejde aktivt for.